

УЧРЕДИТЕЛНОТО СЪБРАНИЕ НА СТРАНИЦИТЕ НА В. "БЪЛГАРИН"

Светлозара Чепънкова-Станева

Шест месеца след обявяването на Руско-турската освободителна война в Букурещ Христо Бърчков и Васил Попов организират издаването на в. „Българин“ с финансовата подкрепа на Ив. Кавалджиев, Евл. Георгиев и К. Иречек¹. Първият брой на вестника излиза на 5 октомври 1877 година². През месец юни 1878 г. печатницата е преместена в Гюргево. Вестникът проследява хода на военните действия и резултатите от мирните преговори след това³.

На страниците на „Българин“ подробно е отразено и първото най-голямо събитие в следосвобожденската ни история - Учредителното събрание, свикано в Търново съгласно чл. 4 от решенията на Берлинския конгрес. Застанал на либерални позиции, вестникът следи политическите борби и споровете, разгорели се както в предварителните и извънредни сбирки в училището при църквата „Св. Никола“, така и по време на редовните заседания в сградата на конака.

Като кореспондент на в. „Българин“ в старата столица е изпратен Димитър Коцов⁴. Той описва радостното оживление в Търново в навечерието на важното събитие. Подробни са сведенията му за подготовката на сградата и украсата на залата, в която ще се провеждат заседанията, за издигнатите арки по улиците на града във връзка с тържественото посрещане на руския императорски комисар княз Дондуков - Корсаков⁵. Вестникът предоставя на читателите си подробна информация и за откриването на Учредителното събрание на 10 февруари 1879 г. Кореспондентът му описва празничното настроение, обхванало жителите на старата столица и многобройните гости, изпълнили нейните улици още в първите дни на февруари. Той пише за камбанния звън на всички църкви в града, за нетърпението на съbralите се над 20 000 души, очакващи появата на княз Дондуков и ритуала по посрещането му, за шествието по-късно и молебна в църквата „Св. Четиридесет мъченици“⁶. В. „Българин“ помества речта на княз Дондуков при откриването на Учредителното събрание, придружена с коментар, че най-силно впечатление в нея е направил пасажът за пълната свобода на депутатите да защитават убежденията си, защото в техни ръце са „щастието, благоденствието и бъдещата съдба на отечеството“⁷. Във връзка с това на страниците на „Българин“ се разисква какви трябва да бъдат моралните устои и убежденията на участниците в